

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

כח.

עין משפט
גר מצוה

קב א מיי פ"ג מהלכות בית
הבכירה ה"א זא:
קב ב מיי פ"ג מהלכות כלים
הלכה א:
קב ג מיי פ"א מהלכות
תפילין ו"ט ח' זא:
עשין כא טו"ש י"ד ק' רעד
סעף ו וא"ח ס' לז סעף ד
בבב"ב:
קב ד מיי"ש הלכה יט סג
עשין כט טו"ש י"ד ק'
רעד סעף ד ווא"ח סימן לז
סעף ד:
קב ה מיי"ש הלכה כ סג
שס טו"ש ע"א סימן לו
סעף טו:

שיטה מקובצת

[illegible]

שנה היא במסכת תמיד (פ"ג מ"ט).
ו. ולמ"ד אין ב"א תנור מוקדש (לקמן)
עמ' סקטוריו אלף כלומר ק"ד: מ"ר:
ה"ב בבריתא. ואם תחמר גבי משכן
גמני כתיב. ככל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן ואת תבנית
כליו וי"ל דהכל לא כתיב צהר
והתם כתיב צהר להשמש שכן השמים
ידרו למשה על ההר. מ"ר:
שלששה בדברים היו חשמן 15
צ"מ בוי'. ואם תשמן 15
וילתשוב נמי הישא דאלו טריפות (חולין)
דף ע"ב. דלמר חזאת הדיה אשר
תתכלו מלמד שחפס הקצ"ה כל מין
וחיין ויהא לו חפס וימר לו זאת
אכול וזאת לא תאכל (ז' ויש לומר דלי זאת
לומר אלף הך דכתיב זה ויש לתמוה
לדל חשיב מחזית השקל דכתיב זה
יתנו ואמרינן ^(א) (שקלים דף ג' וי"ד) כמין
מטבע של אש אכרחו למשה ויש
לומר דלא שלף התם נתקשה אלף
משום דלא הוה ידע ב"א בשום עיין
אם לא היה מראהו. מ"ר:
קוצו של יי"ד. פירש בקונטרס
רגל יימין וקשה ^(א) דלא
פשיטא דלין זה אות ב"א ומפרש ר"ת
דהוא ראשו כפוף כדאמרינן בסמוך
מפני מה כפוף ראשו ואם תחמר
דאמרינן בגדתם חלק (סנהדרין דף ט'^(א))
ונער יכתם דהיינו יי"ד שאל
השליך נער אבן בקיר ועושה רושם
עושה יי"ד ויש לומר דשנין יי"ד
קאמר ולא יי"ד ממנ:

שירדו מעשיו ממקום טהור
 מכלל שהוא טמאה בשלמא
 בעל ^אהשולחן הטהור מכלל
 עין ^בהעשוי לנחת אינו מקבל
 אם ומראים להם לחם הפנים
 נתכם כדריב"ל ^אדא"ר יהושע
 דורו שנאמר ^אלשום לחם חם
 דורו פשיטא כלי מתכות ניהו
 שיה ממקום טהרה תניא רבי
 לולא אש ומנורה של אש ירדו
 יוראה ועשה כתבניתם אשר
 משכן כמשפטו אשר הראית
 כתבניתם א"ר חייא בר אבא
 ראה לו למשה מעשה מנורה
 של שלשה דברים היו קשין לו
 מנורה וראש חדש ושרשים
 נ דתיב ^אהחודש הוה לכם
 ש אומרים אף הלכות שחיטה
 פשויות שבמזוזה מעכבות זו
 ד רב ^איהודה אמר רב לא
 לא לכאידך דרב יהודה אמר
 יל מוקף לה מארבע רוחותיה
 ודה ניקב תוכו של ה"י כשר
 דרב הונא ורבי יעקב אמר
 יכו של ה"י כשר וריכו אם
 פסול אגרא חמוה דר' אבא
 איפיקא

החלק שבתוכו. ובתפילין קמייירי:
איפסיקא

וקדים בקנה האחד: **ספסוריה**:
 ים בכל קנה וקנה כספור
 האחד כספור ופרת הרי ח'
 ים א' כדאמרן לעיל ושני קנים

אבן היתה לפני המנורה
 מיר: **סילוקן** כפי
 97 (ס"ז) לא היה מס
הכא כתיב כמשפחו והתו

ותמני סרי דקנים הא עשרין ותרתין כפתורין
 נמי אחד עשר ¹⁶ כפתורין תרי דידה וששה
 דקנים וכפתור וכפתור וכפתור הא חד סר אלא
 פרחים תשעה מגולן פרחים תרי דידה וששה
 דקנים תמניא הוו אמר רב שלמן כתיב ¹ עד
 ויכה עד פרחי מקשה היא אמר רב גובהה
 של מנורה תשעה מפוחים איתיביה רב שימי
 בר חיאי לרב ¹⁶ אבן היתה לפני ¹³ מנורה ¹⁴ ובה
 שלש מעלות שעליה הכתן עומד ומטיב את
 הנרות א"ל שימי ¹⁵ את כי קאמינא משפת
 קנים ולמעלה כתיב ² והפרח והנרות
 והמלקחים זהב הוא ¹⁶ מיכלות זהב מאי מיכלות
 זהב אמר ר"ר אמי שכיבתו לכל זהב סגור של
 שלמה דאמר ר"ר יהודה אמר רב מנורות
 עשה שלמה וכל אחת ואחת הביא לה אלוף
 רבב זהב והבטיחיהו אלף פמויות לרבב

והעמדותיו על כבר אינו והכתובים ב' וכל כלי
משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער
הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה
למאומה זהב סגור קא אמרניו ומ' חסר כולי
האי והתניא ר' יוסי בר' יהודה אומר מעשה
והיתה (מנורה) בית המקדש יתירה על של
משה בדינר זהב ז' קורדיקני והכניסוהו פ'
פעמים לכור העמדותיו על כבר כיון דאין
קא א"ר שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן דמי
דכתיב על המנורה המהורה שירדו מעשיה

מקום טהרה אלא מעתה⁵ על השלחן
אלא טהור מכלל שהוא טמא הכא נמי טהור
התם כדריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכ
שהוא טמא כלי עץ העשוי לנחת הוא וכל כ
טומאה אלא מלמד⁶ שמגביהין אותו⁷ לעולי
אומר להם ראו חיבתכם לפני המקום מאי
בן לוי נם גדול נעשה בלחם הפנים סילוקו כ
ביום הלוקח אלא הכא טהורה מכלל שהיא
וכלי מתכות⁸ מקבלין טומאה אלא שירדו
יוסי ברבי יהודה אומר ארון של אש ושלחן
מן השמים וראה משה ועשה כמותם שנאמר
אתה מראה בהר אלא מעתה⁹ והקמת את
בהר הכי נמי הכא כתיב כמשפטו התם כתיב
אמר ר' יוחנן גבריאל חגור כמין פסיקאי היה
דכתיב וזה מעשה המנורה תנא דבי רבי ישמע
למשה עד שהראה לו הקב"ה באצבעו ואלו
מנורה דכתיב¹⁰ וזה מעשה המנורה ראש ח
ראש חדשים שרצים דכתיב¹¹ וזה לכם הטמא
שנאמר¹² וזה אשר תעשה על המזבח: שת
את זו ואפילו כתב אחד מעכבין: פשיטא
נצרכה אלא לקרצה¹³ של יוד והא נמי פשיטא
רב דאמר רב יהודה אמר רב¹⁴ כל אות שרץ
פסולה אמר¹⁵ ואשיאן בר נדבך ממשמה דרבי
יריבי פסול א"ר זורא לדידי מפרשה לי מי
לדידי מפרשה לי מזניה דרב יהודה ניקב¹⁶
נשתתיד בו כשיעור¹⁷ אות קסנה כשר ואם

[illegible]

וקדים בקנה האחד: כפתוריה.
יש בכל קנה וקנה כפתור
האחד כפתור ופרח הרי ח'
ים י' כדאמרן לעיל ושני קנים

[illegible]

תורה אור השלם

- הכניסו אלף פעמים לבור עד שימעה
על ככר אלמנה בכל פסע ככר:
[ו] קורדייניקי. שם מטבע: כיון רדאָי.
נאָסער יפה צימם אלמנה קאי לביקר
לזא חסר עבשיו אלל דינר: ממקום
ספרה. מן השמים [ו] הראו למשה
[ו] לנגד המנוחה: מכלל שהוא טעם.
לומר מקבל טומאה: בשלמה הסס.
גני שולחן אלטערין לאשטעמינג
דמקבל טומאה משום פירכה דריש
לקיים: לנחם. שאינו מטענל. כלי עץ
העשוי מכל צינז מקבל טומאה דכתיב
גני שרשים ונתן לו עץ או עור או
שק [ויקרא יג] מה שק מיטענל מלא
וריקס [ו] [ט] שמוצניין אוסו. הלכך
מיטענל מלא וריקס הוא: חוס ביום
לנחשו. משמע כמסקנים ליה חוס:
כפנינים. אחרון וסולחן ומונחה
כמיז וכמיז אשר אמר מראה צבר
אלמנה הראשוה: הכי נמי. דמשק
ש אש ירד מן השמים כמחיה: הכא
כתיב כמפטנו. משמע הלכותיו
זאמרו לו: הסס כתיב כפנינים.
משמע הראשוה [ו] כמותם: חסור
כנין פסיקאי. חסור [ו] כיון אומנים
שרוצים לעשות מלאכה נלה חסורין
רעשן שלל אינו נגרדין צבנינים:
ראש חדש. צבעת מולד לבנה אינה
נראית כי אם מטען ואינה ניכרת
דלמחריין אלס השנה (דף גז).
מה ראימם אש מה ראימם:
שרצין. לא היה מכיר איהו טעם
עצם ליות תענו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וזה אשר וכו'
תחלת עשייה וזימה
וכתב:

מוסף רש"י

שימי את. כחמיה אתה הוא
שימי חסד גדול ומקשה לי
יבד זה, ויש אומרים רב לא
היה זוקף עיניו אלא כובשן
לל שעה משום צניעות (דהרן)
(י). כחמה דוכמין אשכחן
מנהדר ליה רב הכי שימי
את ונראה צניע משום דבר
הנראה הוא וקאמר ליה הכי
משום חביבותיה כלומר אתה
אולי לבידני ואני חפצתי

שמה. והא עשוי לנחת שאין